

Viering zondag 17 mei 2020

Inleiding

Deze viering is voorbereid door Ingrid van Beuzekom . Ik wens je een goede viering toe.

'Zien'

Opening

We steken de kaars aan, hier op deze foto, maar ik nodig jou ook uit om thuis een kaars aan te steken als teken van verbondenheid met de Ene en met elkaar.

- Stille-

Welkom in deze viering op de vijfde zondag na Pasen, de zondag voor Hemelvaart, die ook wel 'Zondag Rogate' genoemd wordt. Rogate is afgeleid van het Latijnse woord rogare, wat vragen of smeken betekent. Deze zondag is van oudsher de Biddag waarop gebeden werd voor een goede oogst. De veertig dagen van de verschijningen en de nabijheid van de Opgestane zijn bijna voltooid. De uit de dood Verrezenen raakt met Hemelvaart uit het zicht. Hij verdwijnt achter een wolk. Hij trekt zich terug in het verborgene. Vandaag lezen we uit een brief van Petrus, het slot van hoofdstuk 3, en vervolgens lezen we uit het evangelie van Johannes. 'Nog een korte tijd', zegt Jezus hier, 'en jullie zien me niet meer'. Wat betekent dat?

Om ons voor te bereiden op de woorden die we gaan lezen, om los te komen van wat ons dagdagelijks bezighoudt, maken we het stil in ons en om ons heen...

- Stille-

Gebed

Enige op deze dag bidden wij U om nabijheid
Wees bij ons
Open onze harten

Open onze oren
Open onze ziel voor Uw woorden
die tot ons komen

Lied   [Gij wacht op ons](#)

*Gij wacht op ons
toldat wij open gaan voor U
Wij wachten op Uw woord
dat ons ontvankelijk maakt
stem ons af op Uw stem
op Uw stilte*

- Stilte -

Lezing   1 Petrus 3, 8-18

Tot slot vraag ik u: Wees allen eensgezind, leef met elkaar mee, heb elkaar lief als broeders en zusters, wees barmhartig en bereid de minste te zijn. Vergeld geen kwaad met kwaad, en als u wordt uitgescholden, scheld dan niet terug; zegen juist, opdat u ook zelf zegen ontvangt, want daartoe bent u geroepen. Immers: 'Wie het leven liefheeft en gelukkig wil zijn, moet geen laster of leugens over zijn lippen laten komen, hij moet het kwaad uit de weg gaan en het goede doen, en voortdurend vrede nastreven. Want de ENE verliest de rechtvaardigen niet uit het oog en luistert naar hun gebeden, maar hij keert zich tegen wie kwaad doen.'

Overigens, wie zou u kwaad doen als u zich volledig inzet voor het goede? Maar zelfs als u zou lijden omwille van de gerechtigheid, dan bent u toch gelukkig te prijzen. Wees daarom niet bang voor de mensen en laat u door niets in verwarring brengen; erken Christus als Heer en eer hem met heel uw hart. Vraagt iemand u waarop de hoop die in u leeft gebaseerd is, wees dan steeds bereid om u te verantwoorden. Doe dat dan vooral zachtmoedig en met respect, houd uw geweten zuiver; dan zullen de mensen die zich honend over uw goede, christelijke levenswandel uitlaten, zich schamen over hun laster. Het is beter te lijden, indien God dat wil, omdat men goeddoet dan omdat men kwaad doet.

Ook Christus immers heeft, terwijl hij zelf rechtvaardig was, geleden voor de zonden van onrechtvaardigen, voor eens en altijd, om u zo bij God te brengen. Naar het lichaam werd hij gedood maar naar de geest tot leven gewekt.

Lied   [Psalm 34, Voor u wil ik zingen](#)

*Voor U wil ik zingen Enige,
dit lied zij U tot lof en eer.
In trots zal mijn ziel Uw grootheid roemen,
Uw Naam in glorie verheffen telkens weer*

*Met hart en ziel prijs ik Uw naam:
Gezegend Gij - Alleen.*

*Ik riep U Gij hebt mij geantwoord;
verlossing gebracht in mijn nood
mijn angsten bezworen met mildheid -
gezegend wie schuilt bij U*

*Met hart en ziel prijs ik Uw naam:
Gezegend Gij - Alleen.*

*Wie U toegewijd zijn U vrezen;
het zal hen ontbreken aan niets
de rijke kwijnt weg in ellende -
gezegend wie zoekt naar U*

*Met hart en ziel prijs ik Uw naam:
Gezegend Gij - Alleen.*

*In toorn ziet Gij neer op verstoorders
rechtvaardigen snelt Gij te hulp
bevrijdt hen uit rampspoed en lijden
Gezegend wie bouwt op U*

*Met hart en ziel prijs ik uw naam:
Gezegend Gij - Alleen.*

*Voor U wil ik zingen Enige,
dit lied zij u tot lof en eer.
In trots zal mijn ziel uw grootheid roemen,
uw Naam in glorie verheffen telkens weer*

*Met hart en ziel prijs ik uw naam:
Gezegend Gij - Alleen.*

Lezing Johannes 16, 16-24

Nog een korte tijd en jullie zien me niet meer, maar kort daarna zien jullie me terug.'

Daarop zeiden een paar leerlingen tegen elkaar: 'Wat betekent wat hij nu zegt: "Nog een korte tijd en jullie zien me niet meer, maar kort daarna zien jullie me terug"? En: "Ik ga naar de Vader"? Wat betekent "nog een korte tijd"? Wat bedoelt hij toch?' Jezus begreep dat ze hem iets wilden vragen. Hij zei: 'Proberen jullie te begrijpen wat ik bedoelde met "Nog een korte tijd en jullie zien me niet meer, maar kort daarna zien jullie me terug"? Waarachtig, ik verzeker jullie: je zult huilen en weeklagen, terwijl de wereld blij zal zijn. Je zult bedroefd zijn, maar je verdriet zal in vreugde veranderen. Ook een vrouw die baart heeft het zwaar als haar tijd gekomen is, maar wanneer haar kind geboren is, herinnert ze zich de pijn niet meer, omdat ze blij is dat er een mens ter wereld is gekomen. Jullie hebben nu verdriet, maar ik zal jullie terugzien, en dan zul je blij zijn, en niemand zal je je vreugde afnemen. Dan hoeven jullie mij niets meer te vragen. Maar ik verzeker jullie: wat je de Vader ook vraagt in mijn naam – hij zal het je geven. Tot nu toe hebben jullie niets in mijn naam gevraagd, maar vraag het en je zult het ontvangen. Dan zal je vreugde volmaakt zijn.

[Muziek](#)

Overweging

In de afgelopen weken, de weken ná Pasen en ván Pasen, stonden we telkens stil bij de vraag wat Pasen kan betekenen voor ons in deze tijd. Vandaag doen we dat aan de hand van de eerste brief van Petrus en een gedeelte uit de afscheidsrede van Jezus uit het evangelie naar Johannes.

De naam van de brief suggereert dat hij geschreven werd door Petrus de discipel, maar nogal wat bijbelgeleerden zetten daar vraagtekens bij. Volgens de meest gangbare opvatting werd de brief geschreven aan het einde van de eerste eeuw. De brief is niet gericht aan een concrete gemeente, maar het is een soort herderlijk schrijven aan alle gemeenten in een moeilijke tijd. Moeilijk omdat de geadresseerden op een andere manier geloven dan de meesten om hen heen. Ze hebben bemoediging nodig.

Wij misschien ook wel, trouwens... Niet alleen om de coronamaatregelen vol te houden met hun soms nare bijwerkingen. Maar mogelijk wordt ook ons vertrouwen, ons geloof zelfs, op de proef gesteld door de lastige omstandigheden? Leeft de hoop in ons?

Ook de schrijver van het Johannesevangelie wil de volgelingen van Jezus helpen om vol te houden ondanks alle tegenslagen die ze zullen ontmoeten.

Ook als dat een moeizame weg is, wanneer anderen je voor gek verklaren, als je aan alles begint te twijfelen.

De kern van de boodschap is, dat óók als Jezus niet bij ons is zoals Hij bij zijn eerste leerlingen was, Hij er wel voor ons ís. Tot drie keer toe wordt het gezegd in maar negen verzen: “Nog een korte tijd en jullie zien me niet meer, maar kort daarna zien jullie mij terug.”

Ik denk dat het hier gaat om het woord zien. In het Grieks worden voor het eerste en het tweede zien twee verschillende werkwoorden gebruikt. Onze vertaling heeft dat onderscheid helaas ‘wegvertaald’. Het eerste zien heeft te maken met kijken en waarnemen (aanschouwen). Het tweede zien duidt op een zien dat dieper gaat, een zien dat het hart raakt. Het gaat om inzien, doorzien, ervaren, doorvoelen. Je zou het kunnen verwoorden als: “Nog een korte tijd en jullie zien me niet meer, maar jullie zullen mij blijven ervaren.” Het evangelie wil duidelijk maken dat wij de historische Jezus – zoals die ooit rondtrok en preekte – weliswaar niet meer kunnen zien of ontmoeten, maar dat wij toch met Hem kunnen leven. Of beter gezegd, naar Hem kunnen leven. Hij is voor ons herkenbaar, erfahrbaar, zichtbaar met de ogen van het geloof en van het verlangen, van het hart, ook al kunnen wij hem niet zien in levende lijve.

Dat is geen eenvoudige gedachte. Zijn leerlingen raken dan ook in verwarring wanneer Jezus hierover spreekt. Zij vragen zich af : “Wat bedoelt Hij toch?!” Het zijn de vragen die wij ook zouden kunnen stellen aan Hem, wanneer we de kans hadden.

Want wij kennen het gevoel dat het in het geloof om iets wezenlijks gaat, maar we kunnen daar vaak niet de vinger op leggen. De betekenis van het geloof voor je leven is niet in een paar woorden te vatten. Van geloof is geen logisch en sluitend systeem te maken.

Het bijzondere in het evangelieverhaal is, dat de leerlingen hun verwarring en vragen niet voor zich houden, maar met elkaar delen. Zij praten erover met elkaar. Zij doen zich niet geloviger of vromer voor dan ze zijn, maar ze betrekken elkaar bij hun zoektocht, bij hun twijfel, bij hun onvermogen om te zien.

Ook dat kan herkenbaar zijn – in gesprekken, bij de koffie of waar dan ook – regelmatig doen wij net zo en praten wij écht met elkaar over wat ons raakt of juist ontbreekt in het geloof. En precies waar dát gebeurt, kan er ook ruimte komen voor nieuwe inzichten, voor een vernieuwing van ons geloof. Volgens het verhaal merkt Jezus dat de mensen vol vragen kunnen zitten: “Jezus begreep dat zij Hem iets wilden vragen” staat er. Waar mensen open met elkaar spreken over hun verlangens en zorgen, blijft dat niet onopgemerkt. Hij

wil erbij zijn als een verholde deelnemer aan het gesprek, als één die weet wat wij zoeken, die ons kent in ons verlangen.

De Johanneslezing van vandaag eindigt met een oproep van Jezus om te bidden. Bidden kan helpen bij het omgaan met alle vragen van ons leven. Hoe bid jij? En wat is bidden eigenlijk? Is het onze wensen deponeren bij de Ene? Is bidden stil zijn? Is bidden hetzelfde als mediteren?

Wanneer Jezus ons oproept om te bidden in Zijn naam, dan geeft Hij ons geen toverformule in handen om onze eigen verantwoordelijkheid te ontlopen of om onze zin te krijgen. Zo van: "...om Jezus' wil. Amen." en dan komt alles goed. Zoals ik vroeger wel dacht overigens :-). Jezus zegt ons niet dat wanneer we dat als 'wachtwoord' gebruiken, dat als vanzelf onze gebeden verhoord worden, dat de deur van de hemel opengaat, dat onze vragen en problemen worden opgelost.

Ik denk dat Jezus' oproep om in Zijn naam te bidden vooral op onszelf gericht is. Dat bedoel ik zo: wanneer we bidden in Zijn naam, vragen we ons steeds weer af: Is wat ik vraag en hoop en doe te rijmen met het woord en werk van Jezus? Past het in mijn leven volgens Zijn weg? Want wanneer we in de naam van Jezus bidden kunnen we niet om van alles en nog wat bidden. Bidden om de ondergang van je vijand, bidden om eigen gewin lijkt mij niet bidden in Jezus' naam.

Eigenlijk is er maar één gebed dat die naam verdient, het gebed dat Jezus zelf ons gaf en eindigt met: "Uw Koninkrijk kome, uw wil geschiede, niet alleen in de hemel maar ook hier op aarde – voor alle mensen voor heel de wereld!" Bidden in de naam van Jezus maakt ons beschikbaar voor een leven in Zijn naam. Zo worden door het gebed wanhoop en cynisme buiten de deur gehouden. Bidden zorgt er voor dat we niet berusten en alles laten zoals het is. Bidden helpt ons om één van geest met Christus te worden, Hem op die manier te zien aan onze zijde.

Wat ik van het evangelie van vandaag wil meenemen is dit: als wij in ons leven iets van Jezus hebben gezien en ervaren, of op zijn minst zijn gaan vermoeden – dan mogen we er rekening mee houden dat het eigenlijk altijd gaat om een 'zien soms even' om het met Huub Oosterhuis te zeggen. Steeds lopen wij het gevaar het zicht op ENE en haar bedoelingen weer te verliezen door al het lijden in de wereld dat mensen overkomt, door dat wat wij elkaar aandoen. Wat Johannes hoopt is, dat al dat zware ons niet zal verlammen of opzweepen tot ondoordachte daden, maar ons zal brengen tot gebed – tot een waarachtig gebed dat ons doen en laten kan sturen, dat richting geeft aan de manier waarop wij leven, waarop wij omgaan met elkaar, met onze naasten...

Maar ik neem ook mee, dat we mogen twifelen en onze twifels mogen uitspreken tegen over elkaar, zeker in onze Ekklesia. En zo kunnen we samen ontdekken dat de ENE erbij is als verborgen gesprekspartner, die weet wat wij zoeken, die ons kent in ons verlangen.

Dat het zo moge zijn.

Lied   [Hooft en ziet](#)

*Hooft en ziet het levend woord
Met het hart wordt hij gehoord.
Ziet de mensen en zegt hem voort*

*Mensenzoon die dienen kwam,
't lot der slaven op zich nam,
afgeslacht werd als een lam*

*Die de naam heeft eens voorgoed,
dat hij leeft en liefde doet,
brood dat deze wereld voedt*

*Eerste letter van de taal,
licht waarin ik ademhaal,
toekomst eenmaal andermaal*

*Die ons kent van zo dichtbij,
een uit onze kring is hij,
een van ons bezingen wij*

Gebed

Laten we samen bidden het gebed dat Jezus ons leerde

Onze Vader die in de hemel zijt;
Uw naam worde geheiligd.
Uw koninkrijk kome.
Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel
Geef ons heden ons dagelijks brood
Vergeef ons onze schulden
zoals ook wij aan anderen hun schuld vergeven
Leidt ons niet in verzoeking
Verlos ons van het kwade
want van U is het koninkrijk
de kracht en de heerlijkheid

tot in eeuwigheid
Amen

- Stilte -

Lied   In Uw handen

*Doe over ons Uw aangezicht lichten
In Uw handen beveel ik mijn geest*

*Die mij getrokken uit de schoot
mij hebt geroepen en geëigend .
Dat ik leven zal onbevreesd
In Uw handen beveel ik mijn geest*

*Die mij geschoeid hebt en omkleed
dat ik zou gaan en niet bezwijken.
Dat ik komen zal waar Gij zijt
Doe over ons Uw aangezicht lichten
In uw handen beveel ik mijn geest*

*Die ongezien mij trekt tot U
U zal ik ongezien vertrouwen
zo is nooit iemand God geweest
In Uw handen beveel ik mijn geest
Doe over ons Uw aangezicht lichten
in uw handen beveel ik mijn geest*

Zegenbede

Moge de ENE onze de ogen openen
opdat we zien wat is,
ervaren wat in ons en om ons heen gebeurt
doen wat gedaan moet worden,
steeds weer opnieuw.
Amen

Slotlied   Honderd bloemen

*Honderd bloemen mogen bloeien
Grond en lucht genoeg
voor alle zaden knollen anjelieren
Stenen moeten stenen blijven.
Mensen vliegen hoog als goden
Maar de zuring en de klaver
mogen bloeien honderdvoud*

*Korenbloemen flarden blauwe hemel,
vlijmende papaver,
morgensterren aan de dijken
flemend om gezien te worden
woek'rend in de populieren
als een nest de maretak,
de bloem der zoenen bitterzoet.*

*Op zijn stekelige stengel
bloeit en treurt de kale jonker
en geen vlinder zal hem vinden
Tronken zullen twijgen dragen
varens op bevroren ruiten
zullen wuiven bloeien mogen
honderd rozen van papier*

*Broos op stelen ongebroken
wild en blindelings verstrengeld
in spelonken op de vaalten
tussen schotsen ijs en boeken
op de graven mogen bloeien
alle ongelijk eenzelvig
honderd bloemen zonder naam*

*In een woud van droomgewassen
stenen wortels, stalen webben
tochtig labyrint van woorden
woont een mens op brekebenen
lelie van het veld met ogen
tranend bijna blind van zoeken
naar een plek die water geeft*

Ook al zien wij elkaar niet in levende lijve. Ik ervaar dat wij elkaar mogen ZIEN in deze moeilijke tijd en kijk uit naar de dag dat er weer ruimte is om elkaar te ontmoeten.

Ik wens je een fijne zondag, een goed begin van deze week en geniet van alles wat je om je heen kunt zien!

Ik wens je de Vrede van de ENE, groet Ingrid